

Den unge Pige, Frøken Birgitte Stein, er mærkelig nok ogsaa fra Provindserne ligesom Søsteren i „Hos Dameskræderinden“. Hvorfor? Ere disse unge Piger nutildags mere modtagelige for daarlig Paavirkning af al Slags end Københavnerinderne? Det omvendte er sikkert snarere Tilfældet! Sund Sans og Sky for Unatur træffes oftere baade paa Landet og i Byerne end i vor kære Hovedstad, hvor der tidt gaar Svamp i Intelligentsen, og Dømmekraften slappes i usunde Omgivelser. Hverken hun eller hendes Ven, Kjøbmand Hamann, der sætter den spinkle Handling i Bevægelse, afgive noget paalideligt Støttepunkt for Moralen, idet hun svinger frem og tilbage som et let paaavindeligt Pendul, og han optræder saa theaterædel og traditionel som muligt.

At Fru Gads Arbejder ere i Besiddelse af et kvikt og let Replikskifte, er tidt sagt og anerkjendt; dog findes der i „Rørt Vande“ adskillige udslidte Tirader og smagløse Ytringer, som kunde have været undgaaede.

Naar man i Kvinders Arbejde og Talenter ser og anerkjender saa megen Kilde til Glæde og Gavn for dem selv og andre, gjør det dobbelt ondt at maatte sige om et Arbejde, der fordrer megen Tid og Flid, at det har saa store Fejl og Mangler, men ofte kan jo Kritiken hjælpe til, at Kræfter og Evner vokse, der sætte nye Skud og smukke Resultater i en følgende Frembringelse. Dette ville vi oprigtigt ønske og haabe.

Handlingen i „Rørt Vande“ er i al Korthed følgende: Frøken Birgitte Stein forlader en kær Tante i en Provindsby for at tage til København, hvor hun vil lære at male. I sin Lærerindes, Fru Melitta Blomqvists Hjem gjør hun en hel Del Individuers Bekjendtskab, der alle have lidt Skibbrud i Ægteskabets Havn og enten ere fraskilte, separerede eller have baade Mand og Elsker. I denne Kreds leves der højt af andres Penge og egen Indbildskhed. De optræde dels som Forfattere, Malere, Musikere og Skuespillere, repræsenterende alle Genrer ligefra Symbolisme til Idiotisme. Hun forelsker sig i en Broder til Fru Blomqvist, der har været gift, og hvis Hustru strejfer om i Verden som Varietésangerinde, uden at hendes Opholdssted kjendes. At han er gift, forties indtil videre for Birgitte. Han, Anthon Munthe, er, foruden at være Symbolist, stærk Erotiker og forelsket i en gift Kone, Fru Ellinor Plum, der i den Anledning vakler imellem Manden, Billedhugger Plum, og Elskeren, Anthon Munthe. Denne sidste erfarer imidlertid ved Søsterens Hjælp at Birgitte Stein er formuende, og nu giver han sig til at erklære sin Kærlighed for hende, den hun modtager